

Kdo si hraje, nezlobí

...aneb rozhodla jsem se napsat článek o tom, kterak je při studiu medicíny důležitá praktická zkušenost a poučení z vlastních chyb. Ono totiž nabývání vědomostí z tištěných nebo internetových materiálů kolikrát nestačí, a o laické a přednemocniční péči o pacienta to platí tuplem!

Během dubna letošního roku jsme jako členové medického sdružení Life Saving Support podnikli několik akcí. Jako první se zorganizovala nedělní seance ve spolupráci se záchranáři Miroslavem Ptáčkem a Tomášem Denkem ze Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje. Vybrali jsme několik modelových situací z minulých ročníků soutěží Rallye Rejvíz a Inter vitam et exitum a v nepoměrně menším počtu účastníků je realizovali v prostorách Šafránkova pavilonu.

Odvážlivci napříč studijními ročníky a dokonce i dobrovolná zájemkyně si vyzkoušeli role figurantů i zasahujících u dopravní nehody, při simulované otravě CO nebo záchytu meningitidy, septického šoku, diabetické dekompenzace, prvních projevů roztroušené sklerózy a samozřejmě infarktu myokardu či plicní embolie. Podstatou všech situací bylo vštípení postupů dle A-B-C, odebrání kvalitní anamnézy a provedení fyzikálního vyšetření s následnou léčbou a směřováním na vhodné pracoviště. 2 dny na to jsme se opět sešli na ŠAFu, ovšem tentokrát kvůli nácviku zajištění dýchacích cest, kardiopulmonální resuscitace a vyzkoušení intraoseálního přístupu do cévního řečiště. Workshop by se opět neobešel bez pomoci výše zmíněných záchranářů a zapůjčeného vybavení ze ZZS Pk.

Koncem měsíce jsme vypomáhali s organizací soutěže Hlídek mladých zdravotníků Českého červeného kříže. Naším úkolem bylo namaskovat zranění do připravených situací a následně dělat rozhodčí na stanovištích. Kromě 14 hlídek z různých škol ve městě soutěžili i děti z kroužku první pomoci vedeného členy LSS a umístily se na skvělém 4. místě. Opět se potvrdilo, že výuka dětí v první pomoci má svůj význam, a že snad ty desítky studentů, co jako medici během roku proškolíme, budou v rizikových situacích adekvátně reagovat. Osobně mě velmi příjemně překvapil tým ze zvláštní školy, protože si i žáci s mentálním postižením dokázali osvojit základy nepřímé srdeční masáže a ošetření ran.

Na závěr bych ráda zmínila čerstvý zážitek. Poslední dubnový víkend jsem se zúčastnila Praktického maratonu v Biskupicích na Moravě. Byla to akce pořádaná Rescueteamem okolo MUDr. Dana Kvapila a zaměřená na mladé lékaře a praktiky. Nejdříve proběhl intenzivní trénink postupů přednemocniční neodkladné péče a poté jsme si je ve čtyřčlenných týmech vyzkoušeli aplikovat během 10ti situací „ze života praktického lékaře“. Sama jsem měla štěstí na šikovné kolegyně, protože se ideálně snoubily aktuální znalosti mediček a zkušenosti již praktikujících lékařek. Vskutku jeden akční víkend vydal za týdny teoretického studia.

Za LSS o.s.

Lenka Čechurová